

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 13 grudnia 2012 r.

Poz. 5830

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.59.2012 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 11 grudnia 2012 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym* (Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2003 r., Nr 80, poz. 717, z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXI/165/12 Rady Miasta Poręba z dnia 30 października 2012 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów rekreacyjno – sportowych zlokalizowanych z Porębie, w całości.

Uzasadnienie

W dniu 30 października 2012 r. Rada Miasta Poręba podjęła uchwałę Nr XXI/165/12 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów rekreacyjno – sportowych zlokalizowanych w Porębie. Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r., Nr 80, poz. 717 z późn. zm. – zwanej dalej: u.p.z.p.) dnia 12 listopada 2012 r. do organu nadzoru wpłynęła uchwała Nr XXI/165/12 przedłożona celem zbadania jej zgodności z prawem wraz z dokumentacją prac planistycznych odzwierciedlającą przebieg postępowania w sprawie uchwalenia planu miejscowego.

W dniu 22 listopada 2012 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Miasto Poręba o możliwości złożenia wyjaśnień.

Oceniając przedmiotową uchwałę tutejszy Organ związany był przepisem art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 130, poz. 871), zgodnie z którym do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w stosunku do którego podjęto uchwałę o przystąpieniu do jego sporządzenia a postępowanie nie zostało zakończone do dnia wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Zgodnie z art. 14 ust. 1 u.p.z.p. w celu ustalenia przeznaczenia terenów oraz określenia sposobów ich zagospodarowania i zabudowy rada gminy przystępuje do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Jednocześnie w art. 15 ust. 2 i 3 u.p.z.p. określono zakres delegacji ustawowej, który ustawodawca przekazał radzie do regulacji w ramach stanowienia aktu prawa miejscowego jakim jest plan miejscowy.

W myśl natomiast art. 28 ust. 1 u.p.z.p. naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w części lub w całości. W przypadku naruszenia zasad sporządzania planu każde naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, a nie tylko istotne, winno skutkować stwierdzeniem nieważności uchwały rady gminy w całości lub w części.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, mającego na celu zbadanie legalności uchwały, organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z naruszeniem zasad oraz trybu sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w następującym zakresie:

- 1) Na wstępie zauważyć należy, że przedmiotowa uchwała nie wypełnia wymogów rozporządzenia z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908), regulującego oznaczanie przepisów uchwały i ich systematyzację. W Rozdziale 3 Ustalenia szczegółowe, § 14 uchwały, wprowadzono ustalenia planu bez ich wyraźnego podziału na jednostki redakcyjne. W myśl natomiast przywołanego rozporządzenia podstawową jednostką redakcyjną i systematyzacyjną uchwały jest paragraf, który można dzielić na ustępy, ustępy na punkty, punkty na litery, a litery na tiret. Podział paragrafu na ustępy wprowadza się w przypadku, gdy między zdaniem wyrażającymi samodzielne myśli występują powiązania treściowe. Ale treść żadnego z nich nie jest na tyle istotna aby wydzielić odrębny paragraf. W obrębie ustępu zawierającego wyliczenia wprowadza się punkty. W § 14 badanej uchwały wprowadzono natomiast ustalenia dla poszczególnych terenów, bez ich usystematyzowania w ustępy, tym bardziej, że dla poszczególnych ustaleń w ramach wyszczególnionych terenów wprowadzono wyliczanie w formie punktów oraz liter. Powyższe czyni ustalenia planu nieczytelnymi i uniemożliwia odniesienie się do jednostek redakcyjnych, na podstawie których powinna być skonstruowana uchwała.
- 2) W § 14 uchwały dla terenów oznaczonych symbolem USd jako przeznaczenie podstawowe ustalono funkcję sportowo – rekreacyjną dla uprawiania ruchu i wypoczynku intensywnego przez dzieci. W ramach wskazanych terenów ustalono kompleksową realizację zespołu urządzeń sportowo – rekreacyjno – zabawowych, przy uwzględnieniu programu inwestycyjnego zlokalizowanego w dowolnych proporcjach przewidującego:

- zespół sprawności fizycznej – mini bieżnie – krótki dystans, mini skocznie – skok w dal, mini tor przeszkód – sztafeta, przepłotnie,
- zespół zabaw – piaskownice, huśtawki, zjeżdżalnie, bujaki,
- zespół innych form rekreacji dziecięcej uprawianych na świeżym powietrzu.

Jednocześnie w pkt. 2 lit c dla terenów USd zakazano sytuowania na terenie wszelkich obiektów budowlanych.

W myśl art. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. *Prawo budowlane* (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623) przez obiekt budowlany należy rozumieć budynek wraz z instalacjami urządzeniami technicznymi, budowlę stanowiącą całość techniczno – użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami, a także obiekt małej architektury. Z kolei poprzez obiekt małej architektury rozumieć należy m.in. niewielkie obiekty służące rekreacji codziennej i utrzymaniu porządku, jak piaskownice, huśtawki, drabinki, śmietniki. Także urządzenia sportowe, nie będące budynkami lub obiektami małej architektury, stanowią budowlę, które w rozumieniu art. 3 *Prawa budowlanego* są obiektami budowlanymi.

Mając zatem na uwadze powyższe należy stwierdzić, że ustalenia planu dla terenów USd są wewnętrznie sprzeczne, bowiem poprzez ustalenia pkt 2 lit c uchwałodawca zabronił realizacji przeznaczenia podstawowego przewidzianego dla terenów USd. Analogiczna sytuacja ma miejsce także w odniesieniu do terenu 1US, dla którego także zakazano sytuowania wszelkich obiektów budowlanych. Tym samym uznać należy, że przewidziane przedmiotowym planem przeznaczenie terenu jest niemożliwe do zrealizowania co czyni ustalenia planu niewykonalnymi. To z kolei narusza przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zgodnie z którymi plan miejscowy uchwała się w celu określenia przeznaczenia terenu.

- 3) W miejscu tym należy także zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 4 ust. 1 u.p.z.p. celem planu miejscowego jest ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu.

W myśl § 4 pkt 1 rozporządzenia z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie *wybranego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego* (Dz. U. Nr 164, poz. 1587 – zwanego dalej: rozporządzeniem), ustalenia dotyczące przeznaczenia terenów powinny zawierać określenie przeznaczenia poszczególnych terenów lub zasad ich zagospodarowania, a także symbol literowy i numer wyróżniający go spośród innych terenów.

W przedmiotowej uchwale Rada Miasta Poręba określiła natomiast lokalizację konkretnych obiektów, które mogą być realizowane w ramach poszczególnych terenów w oparciu o program inwestycyjny. Powyższe stanowi zatem przekroczenie uprawnień przyznanych prawodawcy miejscowemu do regulacji w ramach stanowienia aktu prawa miejscowego jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, które to uprawnienia zostały enumeratywnie wyszczególnione w art. 15 u.p.z.p.

Zatem poprzez zapisy zawarte w Rozdziale 3 § 14 uchwały, dotyczące terenów 1US i USd, Rada Miasta Poręba naruszyła art. 94 *Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej* z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 – zwanej dalej: konstytucją), zgodnie z którym organy samorządu terytorialnego ustanawiają akty prawa miejscowego na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie.

Podobne naruszenie ma miejsce w odniesieniu do § 14 uchwały, w którym dla terenu 1US już na etapie planu miejscowego określono jego bezpośredniego adresata. We wskazanym przepisie uchwały dla terenu 1US jako przeznaczenie podstawowe ustalono funkcję sportowo – rekreacyjną dla uprawiania ruchu i wypoczynku intensywnego przez młodzież i dorosłych. Dla terenów oznaczonych symbolem USd ustalono natomiast jako przeznaczenie terenu funkcję sportowo – rekreacyjną dla uprawiania ruchu i wypoczynku intensywnego przez dzieci.

- 4) Nie sposób nie odnieść się także do zapisów zawartych w Rozdziale 2 Ustalenia ogólne dotyczące całego obszaru objętego planem, § 3 pkt 2 uchwały, w których ustalono zasadę realizacji obiektów wyłącznie jako nie trwale związanych z gruntem, dopuszczając obiekty gotowe, kontenerowe lub o konstrukcji łatwej. Powołując kolejny raz przepisy *Prawa budowlanego*, art. 3 pkt 5, przez obiekty budowlane niepołączone trwale z gruntem należy rozumieć tymczasowe obiekty budowlane, które to obiekty nie wymagają uzyskania pozwolenia na budowę. Jednocześnie jak wskazuje definicja są to obiekty tymczasowe, lokalizowane na czas określony, wynikający z przepisów *Prawa budowlanego*. Po raz kolejny zatem doprowadzono do sytuacji w której plan miejscowy zakazuje realizacji obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów nie związanych trwale z gruntem, sytuowanych na terenie objętym planem jedynie na czas określony. Tym samym organ nadzoru zobowiązany jest stwierdzić, że zgodnie z zapisami uchwały zawartymi w Rozdziale 2, jak również we wskazanym wcześniej Rozdziale 3, nie jest możliwe realizowanie przeznaczeń terenów przewidzianych przepisami niniejszej uchwały. Plan miejscowy ma bowiem za zadanie poprzez nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia ustalać przeznaczenie terenu w ramach prowadzonej przez gminę polityki przestrzennej. Wprowadzanie ustaleń jedynie dla obiektów tymczasowych nie wypełnia zatem podstawowych celów aktu prawa miejscowego jakim jest plan miejscowy.
- 5) Stwierdzić należy także naruszenie przepisów art. 4 ust. 1 oraz art. 15 ust. 2 pkt 1 u.p.z.p., zgodnie z którymi w planie określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania. W § 7 pkt 1 lit. a i b uchwały ustalono podział na tereny do uprawiania ruchu i sportu intensywnego oraz do uprawiania ruchu i sportu ekstensywnego. W myśl wyżej przytoczonych przepisów plan miejscowy ma na celu określenie przeznaczenia terenu i zasad jego zagospodarowania. Rodzaje przeznaczenia terenu, przewidziane do ustalenia w planie miejscowym zawarte zostały natomiast załączniku nr 1 do rozporządzenia, który to załącznik określa podstawowe barwne oznaczenia graficzne i literowe dotyczące przeznaczenia terenów, które należy stosować na projekcie rysunku planu miejscowego. Zawarte w § 7 pkt 1 lit. a i b uchwały ustalenia nie określają natomiast sposobu przeznaczenia terenu i zasad jego zagospodarowania, odnoszą się natomiast do sposobu zachowania użytkowników terenu, co nie jest przedmiotem planu miejscowego.
- 6) Naruszono art. 15 ust. 2 pkt 6 u.p.z.p. w nawiązaniu do § 4 pkt 6 rozporządzenia, zgodnie którymi plan miejscowy powinien zawierać ustalenia dotyczące parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w szczególności określenie linii zabudowy, wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki lub terenu, w tym udziału powierzchni biologicznie czynnej, a także gabarytów i wysokości projektowanej zabudowy oraz geometrii dachu. W przedmiotowym planie wyznaczono tereny oznaczone symbolami US oraz USd, przeznaczone pod funkcje sportowo – rekreacyjne, dla których nie ustalono żadnych parametrów wyszczególnionych we wskazanych wyżej przepisach. Również parametry zawarte w § 14 dla terenu oznaczonego symbolem 1UHG nie wypełniają wymogów art. 15 ust. 2 pkt 6 u.p.z.p. Powyższe stanowi zatem rażące naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, powodujące konieczność stwierdzenia nieważności przedmiotowej uchwały. Prawodawca miejscowy jest bowiem zobligowany do wyczerpania pełnego zakresu planu miejscowego określonego

w art. 15 ust. 2 u.p.z.p. Jednocześnie w uchwale Nr XXI/165/12 nie zawarto żadnych ustaleń, poza wskazaniem przeznaczenia terenu, odnoszących się do terenów zieleni objętych niniejszym opracowaniem. W myśl natomiast art. 15 ust.2 u.p.z.p., w związku z § 4 rozporządzenia, dla każdego terenu winny być ustanowione nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia przesądzające o możliwości zagospodarowania i zabudowy terenu.

Co prawda w literaturze przedmiotu przyjmuje się, iż plan miejscowy winien zawierać obligatoryjnie tylko te ustalenia przewidziane w art. 15 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym jeżeli w terenie objętym planem powstają okoliczności faktycznie uzasadniające takie ustalenia (por. Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Komentarz, pod red. Z. Niewiadomskiego, wyd. C.H. Beck 2004, str. 154). Należy podkreślić, iż zasadą pozostaje jednak obowiązek ujęcia w planie miejscowym wszystkich elementów wymienionych w powołanych przepisach, co oznacza, że w przypadku odstąpienia od określenia któregośkolwiek z nich w konkretnym planie lub jego fragmencie, na organie planistycznym spoczywa obowiązek wykazania zbędności danej regulacji, a w szczególności utrwalenia przyczyn takiego pominięcia w uzasadnieniu uchwały, ewentualnie w materiałach planistycznych.

7) Dla terenów US i USd nie dopełniono także wymogów wynikających z przepisów art. 15 ust. 2 pkt 10 u.p.z.p., w związku z § 4 pkt 9 rozporządzenia, zgodnie z którymi w planie prawodawca miejscowy został zobligowany do określenia zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacyjnych, poprzez ustalenie wskaźników w zakresie komunikacji, w szczególności ilości miejsc parkingowych w stosunku do ilości mieszkań lub ilości zatrudnionych albo powierzchni obiektów usługowych i produkcyjnych. W przedmiotowej uchwale dla wskazanych wyżej terenów usług sportu i rekreacji w ogóle nie określono wymaganej liczby miejsc parkingowych służących do ich obsługi. Nie wystarczającym zdaniem organu jest w tym zakresie zapis § 11 pkt 3 lit. k uchwały: „*korzystanie z miejsc postojowych na istniejących parkingach przy ul. Zakładowej i ul. Przemysłowej, sąsiadujących z obszarem objętym planem*”, przepis ten odsyła bowiem do terenów znajdujących się poza granicami opracowania, które to tereny nie sąsiadują bezpośrednio z terenami US i USd.

Opisanych ustaleń zamieszczonych w § 11 pkt 3 lit. k uchwały, nie można traktować także, jako wskazań, które będą konkretyzowane dopiero na etapie projektu budowlanego. Zasadnie bowiem stwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 2 grudnia 2010 r., sygn. akt II OSK 2096/10, że przepisy planu zagospodarowania przestrzennego winny być ujmowane w formie nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczeń w zagospodarowaniu terenu. Plan zagospodarowania przestrzennego nie jest zaś aktem, w którym zamieszcza się informacje, zalecenia, czy też innego rodzaju niewiążące sugestie dla właścicieli nieruchomości, czy potencjalnych inwestorów.

8) Niedopuszczalnym dla organu nadzoru są zapisy § 14 odnoszące się do terenu 1ZN – tereny zieleni objęte formami ochrony przyrody. Dla przedmiotowego terenu stanowiącego pomnik przyrody ustanowiony uchwałą Rady Miasta Poręba Nr VIII/88/03, nakazano „objęcie terenu wszelkimi formami ochrony, które wynikają z przepisów ochrony przyrody oraz innych przepisów szczególnych.” Zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220) formami ochrony przyrody są:

- parki narodowe;
- rezerваты przyrody;
- parki krajobrazowe;
- obszary chronionego krajobrazu;
- obszary Natura 2000;
- pomniki przyrody;
- stanowiska dokumentacyjne;
- użytki ekologiczne;
- zespoły przyrodniczo-krajobrazowe;
- ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów

Poszczególne formy ochrony przyrody, w zależności od rangi chronionych zasobów przyrodniczych oraz celu ochrony, ustanawiane są przez właściwe organy. Nie jest jednak możliwe objęcie jednocześnie wszelkimi formami ochrony obszaru objętego już formą ochrony przyrody wynikającą z przepisów Prawa ochrony przyrody, jaką jest pomnik przyrody. Zasady stanowienia form przyrody regulują bowiem przepisy wskazanej ustawy.

9) Organ nadzoru zwraca także uwagę, że zgodnie z § 7 pkt 1 rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rysunek planu powinien zawierać wyrys ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy z oznaczeniem granic obszaru objętego planem miejscowym. Co prawda na rysunku planu zamieszczono wskazany wyrys, jednakże jest on sporządzony w tak nieczytelnej grafice, iż na jego podstawie nie jest możliwe dokonanie weryfikacji zgodności ustaleń uchwały Nr XXI/165/12 z postanowieniami studium miasta Poręba. W miejscu tym należy wskazać, że zgodnie z art. 9 ust. 4 u.p.z.p. ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych.

W oparciu o przedstawiony na rysunku planu wyrys ze studium, tutejszy organ nadzoru nie był w stanie zweryfikować legalności ustaleń planu, w kontekście ich zgodności z postanowieniami studium miasta Poręba.

10) Naruszono art. 17 pkt 10 u.p.z.p., zgodnie z którym organ sporządzający plan miejscowy ogłasza, w sposób określony w pkt 1 ustawy, o wyłożeniu projektu planu do publicznego wglądu na co najmniej 7 dni przed dniem wyłożenia i wyklada ten projekt wraz z prognozą oddziaływania na środowisko do publicznego wglądu na okres co najmniej 21 dni oraz organizuje w tym czasie dyskusję publiczną nad przyjętymi w projekcie planu rozwiązaniami. Z przedłożonej organowi nadzoru dokumentacji prac planistycznych wynika, że Burmistrz Miasta Poręba ogłosił w prasie o wyłożeniu do publicznego wglądu projektu badanej uchwały w dniu 25 maja 2011 r. Jednocześnie w ogłoszeniu wskazano, że wyłożenie nastąpi w dniach od 30 maja do 22 czerwca 2011 r. Tym samym uchybiono co najmniej 7 dniowemu terminowi ogłoszenia przed wyłożeniem projektu planu do publicznego wglądu. Powyższe stanowi zatem naruszenie trybu sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

11) Niedopuszczalnym w ocenie nadzoru jest wyrażanie niejasnych i niejednoznacznie brzmiących treści, formułowanych w postaci nakazów, zakazów lub ograniczeń, jak w przypadku przykładowych zapisów uchwały:

- § 3 pkt 1: „nakazuje się realizowanie obiektów usługowych, sanitarno – szatniowych, obiektów małej architektury oraz innych obiektów zagospodarowania i wyposażenia – w sposób dostosowany do charakteru i funkcji rekreacyjno – sportowej”;
- § 4 pkt 2 lit. b: „ustala się jako zasadę wprowadzenie takich ograniczeń komunikacyjnych które zapewnią utrzymanie dopuszczalnego poziomu hałasu dla terenów rekreacyjno – sportowych”;
- § 6 pkt 2: "nakazuje się budowę oświetlenia elektrycznego w granicach obszaru, przy zachowaniu nie tylko norm technicznych, ale również z uwzględnieniem wymogów estetycznych, odpowiednio do funkcji terenów wyznaczonych w planie”.

Zgodnie z obowiązującymi w zakresie planowania przestrzennego przepisami prawa, postanowienia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego powinny być wyrażane jako nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia, jednakże treść takich ustaleń powinna być jasno sformułowana poprzez zasady i warunki zagospodarowania terenów i nie powinna budzić żadnych wątpliwości interpretacyjnych. W powyższych przykładach wprowadzono natomiast nakaz przestrzegania ustaleń planu, które nie zostały w wyraźny sposób sprecyzowane. Nie wiadomo bowiem co należy rozumieć przez dostosowanie obiektów do charakteru i funkcji terenu, nie jasnym jest także jakie wymogi estetyczne prawodawca miejscowy miał na myśli ustalając zapisy § 6 pkt 2. W celu określenia zasad zagospodarowania i zabudowy terenu oraz kształtowania ładu przestrzennego rada miasta dostała szereg uprawnień przewidzianych art. 15 u.p.z.p. i tylko w ich granicach powinna stanowić akt prawa miejscowego. Odnoszenie się natomiast do bliżej nieokreślonych wymogów estetycznych, ograniczeń komunikacyjnych, czy charakteru terenu, wyrażanych w formie nakazów, Rada Miasta Poręba narusza zasady sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Mając na uwadze powyższe organ nadzoru stwierdza nieważność uchwały Nr XXI/165/12 Rady Miasta Poręba z dnia 30 października 2012 r., w całości z powodu istotnego naruszenia przepisów prawa, co na mocy art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym skutkuje wstrzymaniem jej wykonania z dniem doręczenia rozstrzygnięcia.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału
Infrastruktury

Igor Śmietański

Otrzymują:

- 1) 1. Rada Miasta Poręba
- za zwrotnym potwierdzeniem odbioru,
- 2) aa. MJ